Rocznik 1930. Nr. 4.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 26-go stycznia 1930 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

Do dzisiejszego numeru

dołączamy jako dodatek bezpłatny

Skorowidz.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie
Ministra Rolnictwa

z dnia 29. stycznia 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w Kraju.

Na podstawie art. 21. pkt. d), e), f) i art. 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22. marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 361) zarządza się co następuje:

I. Badanie przed ubojem.

§ 1.

Lekarz weterynaryjny, jak również oglądacz, wyznaczony do urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa, winien po otrzymaniu zgłoszenia wykonać badanie zwierzęcia jaknajśpieszniej.

Badanie należy przeprowadzać przy świetle dziennym; w wyjątkowych wypadkach można badanie wykonywać przy dostatecznem oświetleniu sztucznem.

§ 2.

Badanie zwierząt należy wykonać możliwie bezpośrednio przed ubojem.

Jeżeli ubój nie zostanie uskuteczniony w ciągu 2-ch dni od chwili dokonania urzędowego badania, posiadacz winien zwierzę zgłosić do ponownego badania przed ubojem.

§ 3.

Przed badaniem lekarz weterynaryjny, jak również oglądacz, winien przedewszystkiem okre-

ślić gatunek i płeć zwierzęcia, w razie zaś spostrzeżenia objawów, wzbudzających podejrzenie o chorobę, także wiek, maść, odmiany maści i szczególne znaki zwierzęcia.

§ 4.

Przy badaniu przed ubojem należy stwierdzić, czy zwierzę nie okazuje objawów choroby:

a) mogącej mieć wpływ na ocenę zdatności mięsa do spożycia,

b) podlegającej obowiązkowi zgłaszania.

§ 5.

Uwzględniając stan normalny zwierząt zdrowych, określony w załączniku Nr. 1 do rozporządzenia niniejszego, należy szczególną uwagę zwracać na:

1. stan odżywienia badanego zwierzęcia,

2. jego wygląd zewnętrzny w stanie spoczynku, po spędzeniu, w razie zaś potrzeby przy prowadzeniu lub przepędzaniu zwierzęcia,

3. powierzchnię ciała,

4. narządy oddechowe,

5. narządy trawienia oraz

6. jego narządy płciowe.

W razie zauważenia objawów, wskazujących na zaburzenie w ogólnym stanie zdrowia, należy zmierzyć w każdym wypadku wewnętrzną ciepłotę zwierzęcia zapomocą ciepłomierza (termometru).

§ 6.

U poszczególnych gatunków zwierząt należy poddać dokładnemu badaniu te części ciała zwierzęcia, w których występują zazwyczaj objawy chorób podlegających obowiązkowi zgłaszania lub wpływających na zdatność mięsa do spożycia, mając na względzie:

1. u bydła rogatego: księgosusz, zarazę płucną, pryszczycę, wąglik, szelestnicę, zarazę dziczyzny i bydła rogatego, gruźlicę, otręt, wściekliznę, schorzenia połączone z zaburzeniami w ogólnym stanie zdrowia, zwłaszcza w następstwie chorób wymienia, dróg porodowych, jelit, stawów, kości, racic i t. p.;

2. u koni: wąglik, nosaciznę, zarazę stadniczą, otręt, wściekliznę i inne choroby połączone z zaburzeniem w ogólnym stanie zdrowia;

3. u cieląt: błonicę, biegunkę, choroby pępowiny i obrzęk stawów z ogólnemi zaburzeniami w stanie zdrowia;

4. u świń: pryszczycę, różycę, pomór i zarazę świń, jak również inne choroby połączone z zaburzeniami w ogólnym stanie zdrowia:

5. u owiec: pryszczycę, wąglik, świerzb, wściekliznę i wodnicę.

§ 7.

Jeżeli przy badaniu przed ubojem zauważono objawy, wzbudzające podejrzenie o pewną chorobę, należy przeprowadzić szczegółowe badanie w celu stwierdzenia tej choroby lub wyklucenia podejrzenia o nią.

Po stwierdzeniu choroby należy określić, czy w danym wypadku choroba występuje w postaci lekkiej, czy też ciężkiej. Za ciężką postać choroby należy uznać schorzenia połączone z ogólnem zaburzeniem w stanie zdrowia, przy ciepłocie ciała poniżej lub powyżej normy, określonej w pkt. 7 załącznika Nr. 1 do rozporządzenia niniejszego.

§ 8.

Szczegółowe badanie zwierzęcia przed ubojem należy wykonać w sposób określony w załączniku Nr. 2 do rozporządzenia niniejszego.

II. Postępowanie po badaniu przed ubojem.

§ 9.

Lekarz weterynaryjny, jak również oglądacz, winien każdy wypadek stwierdzenia choroby, podlegającej obowiązkowi zgłaszania, a także każdy wypadek zauważenia objawów wzbudzających podejrzenie o taką chorobę, zgłosić niezwłocznie do najbliższego posterunku policji lub bezpośrednio do powiatowej władzy administracji ogólnej i zwrócić uwagę posiadacza, że na nim ciąży również obowiązek zgłoszenia zwierzęcia chorego lub podejrzanego o chorobę i odosobnienia go od innych zwierząt wrażliwych na daną chorobę. Przed opuszczeniem miejsca badania lekarz weterynaryjny. jak również oglądacz, winien czyścić i odkazić ręce, odzież, obuwie i t. p., stosownie do przepisów o oczyszczaniu i odkażaniu przy zaraźliwych chorobach zwierzęcych.

W razie zetknięcia się ze zwierzętami choremi na księgosusz, lub pryszczycę, albo podejrzanemi o te choroby, lekarzowi weterynaryjnemu i oglądaczowi nie wolno bez uprzedniej zmiany obuwia wstępować do innej zagrody, w której znajdują się zwierzęta przeżuwające lub świnie.

§ 10.

Lekarz weterynaryjny, jak również oglądacz, winien zakazać uboju zwierząt dotkniętych księgosuszem, nosacizną, wąglikiem, szelestnicą, zarazą dziczyzny i bydła rogatego lub wścieklizną.

§ 10.

Oglądacz winien zezwolić na ubój:

1. jeżeli zwierzę nie okazuje żadnych objawów chorobowych, albo jeżeli stwierdzone objawy wskazują na choroby, które nie mają wpływu na ogólny stan zdrowia zwierzęcia i nie posiadają większego znaczenia dla oceny zdatności mięsa do spożycia;

2. przy nieszczęśliwych wypadkach, jako to: złamaniu kości i innych uszkodzeniach spowodowanych urazami, przy wypadnięciu macicy, które nastąpiło bezpośrednio po porodzie, przy wzdęciu przy zagrażającym uduszeniu się i innych podobnych wypadkach pod warunkiem, że od zajścia wypadku upłynęło nie więcej niż 12 godzin.

§ 12.

Oglądacz nie może zezwolić na ubój, jeżeli stwierdzi objawy chorobowe, połączone z zaburzeniem w ogólnym stanie zdrowia z podwyższeniem ciepłoty ciała, w szczególności zaś przy następujących chorobach:

1. schorzeniu wskutek porodu,

2. biegunce, osobliwie zaś krwawej,

3. schorzeniu wymienia,

4. zapaleniu pępowiny połączonem z obrzękiem stawów,

5. ranach ropiejących lub posokowatych.

W tych wypadkach oglądacz winien powiadomić posiadacza i badanie odstąpić wyznaczonemu lekarzowi weterynaryjnemu z podaniem dokładnego opisu zwierzęcia oraz zauważonych objawów chorobowych.

§ 13.

Lekarz weterynaryjny po dokładem zbadaniu zwierzęcia, odstąpionego przez oglądacza do dalszego badania (§ 12), winien zezwolić na ubój z wyjątkiem wypadków wymienionych w § 10 rozporządzenia niniejszego, w których ubój jest bezwarunkowo zakazany.

§ 14.

O wyniku badania wykonanego przed ubojem i wydanych na podstawie tego wyniku zarządzeniach lekarz weterynaryjny, jak również oglądacz, winien powiadomić posiadacza zwierzęcia.

Przepis ten nie ma zastosowania w rzeźniach publicznych i wywozowych, w razie dopuszczenia zwierzęcia do uboju bez zastrzeżeń.

§ 15.

Jeżeli posiadacz przed badaniem lub w czasie badania zwierzęcia chorego lub podejrzanego o chorobę oświadczy, że zwierzęcia nie podda ubojowi, należy zaniechać badania.

III. Badanie po uboju.

§ 16.

Badanie mięsa winno być przeprowadzone z uwzględnieniem stanu normalnego mięsa i narządów, określonego w załączniku Nr. 3 do rozporządzenia niniejszego, możliwie bezzwłocznie po uboju i o ile możności przez ten sam organ urzędowego badania, który udzielił zezwolenia na ubój.

Przepis ten nie ma za stosowania w rzeźniach publicznych i wywozowych, w których urzędowe badanie wykonywa kilka lekarzy weterynaryjnych.

§ 17.

Przed zbadaniem mięsa można oprawić (oporządzić) zwierzę w sposób przyjęty w przemyśle rzeźnickim, jednakże:

1. skóra zwierzęcia winna pozostać przy karku w naturalnem połączeniu ze sztuką;

2. głowę i dolne części nóg u bydła rogatego i koni można oddzielić;

3. mogą być wyjęte ze zwierzęcia narządy jamy piersowej, brzusznej i miednicowej, u świń zaś, owiec i kóz także język w naturalnem połączeniu z narzędami szyi i jamy piersiowej;

4. sztuki zwierząt należy przed badaniem przeciąć na dwie podłużne połowy, z postanowieniem naturalnego połączenia ich przy karku.

Przy oprawianiu (oporządzaniu) bydła rogatego w wieku poniżej 2-ch lat oraz cieląt, owiec, kóz i osesków, władza wyznaczająca organa urzędowego badania może zezwolić na wyjątki od przepisów zawartych w pkt. 1 — 4 poprzedniego ustępu pod warunkiem, że to nie będzie miało ujemnego wpływu na przeprowadzenie badania i ocenę mięsa.

Swinie mogą być przed badaniem opalone lub oparzone.

§ 18.

Jeżeli odbywa się ubój kilka zwierząt tego samego gatunku w jednem pomieszczeniu, to należy każdą sztukę i jej części (narządy wewnętrzne głowę i dolne części nóg) oznaczyć tym samym znakiem (numerem) lub rozwiesić na hakach, zaopatrzonych temi samemi znakami (numerami).

§ 19.

Po szczegółowem zbadaniu stanu odżywienia zwierzęcia należy poddać szczegółowemu badaniu niżej wymienione narządy i części stosownie do przepisów zawartych w załączniku Nr. 4 do rozporządzenia niniejszego z zachowaniem niżej podanej kolejności:

1. krew

2. głowę, po wykrajaniu języka tak daleko, aby była uwidoczniona cała błona śluzowa gęby i gardła,

3. płuca,

4. osierdzie i serce po przecięciu wzdłuż (jednem cięciem) obydwóch komór i przegrody sercowej,

5. wątrobę z połączoną z nią częścią przepony,

6. przewód pokarmowy, krezkę i sieć,

7. śledzionę,

8. nerki i pęcharz moczowy,

9. macicę, pochwę i srom,

10. wymię,

11. mięśnie z ich tkanką łączną i tłuszczową, opłucnę i otrzewnę.

12. kości i stawy.

W razie podejrzenia o zmiany chorobowe w mięsie, kościach lub stawach, należy naciąć i zbadać, w razie zaś potrzeby wyjąć i pokrajać na cienkie skrawki przynależne gruczoły chłonne (szyi, klatki piersiowej, lędźwiowe, biodrowe, krzyżowe, sromowe (wymienia), kolanowe, fałdy kolanowej, barkowe i pachowe).

§ 20.

Badanie przy uwzględnieniu normalnego stanu poszczególnych narządów i części mięsa wykonywać należy zapomocą oględzin, wąchania, omacania i nacinania, stwierdzając przytem rozmiar, barwę, zapach, kształt, spoistość i stan wewnętrznych organów.

W zasadzie nie należy wykonywać cięć w wiekszej ilości. niż to jest przewidziane w załączniku Nr. 4 do rozporządzenia niniejszego. W razie jednak zauważenia zmian chorobowych, wymagających dokładniejszego zbadania, lekarz weterynaryjny lub oglądacz winien przeprowadzić dalsze badania i wyko-

nywać w tym celu dalsze nacięcia, przepiłować lub przeciąć kości, bądź też zastosować próbę gotowania lub pieczenia.

§ 21.

W razie podejrzenia o posocznicę lub ropnicę, jak również we wszystkich innych wypadkach, wzbudzających podejrzenie, że mięso zawiera zarazki zatruwające mięso (zatruwacze mięsa), zwłaszcza przy uboju z konieczności (art. 2 pkt. c rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. marca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 361). lekarz weterynaryjny winien spowodować przeprowadzenie bakterjologicznego badania mięsa na zasadach, ustalonych w załączniku Nr. 5 do rozporządzenia niniejszego i ocenę mięsa odroczyć do otrzymania wyniku tego badania.

Przeprowadzenia badania bakterjologicznego należy zaniechać, jeżeli posiadacz zgadza się na uznanie mięsa za niezdatne do spożycia i na jego nieszkodliwe usunięcie.

§ 22.

W razie stwierdzenia zaraźliwej choroby zwierzęcej, podlegającej obowiązkowi zgłaszania, lub w razie podejrzenia o jedną z tych chorób, należy postępować stosownie do przepisów § 9 rozporządzenia niniejszego i zarządzić, aby części potrzebne do ustalenia istoty choroby były przechowane aż do urzędowego zbadania przez państwowego lekarza weterynaryjnego.

(Dalszy ciag w nast. numerze).

2.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa

z dnia 31. XII. 1929 r.

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie urzędowego badania co do włośni dzików i świn.

Na podstawie art. art. 7 i 41. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr. 38. poz. 361.) oraz w związku z oświadczeniem Prezesa Rady Minisrtów z dnia 24-go sierpnia 1929 r. o wyrażeniu zgody Sejmiku Śląskiego na wejście w życie na obszarze województwa Śląskiego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr. 65. poz. 506) zarządza się co następuje:

§ 1.

Na obszarze województwa śląskiego wprowadza się urzędowe badanie co do włośni dzików, a także świn, poddanych ubojowi w celu spożycia we własnem gospodarstwie domowem.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Rolnictwa:
Wiktor Leśniewski.

Minister Spraw Wewnętrznych:
H. Józewski.

3.

Publiczne wyłożenie gminnych rachunków rocznych.

Rachunki roczne kasy gminnej Wielkie Hajduki na lata 1927 i 1928 wyłożone są do publicznego wglądu dla mieszkańców od 27. stycznia do 8. lutego 1930 r. w ratuszu, pokój nr. 8. w godzinach urzędowych od 8 — 13.

Wielkie Hajduki, dnia 18. stycznia 1930 r.

Naczelnik gminy
(—) Grzesik.

4.

Sląski Urząd Wojew. w Katowicach

ogłasza ofertowy pisemny

przetarg publiczny

na roboty stolarskie (okna) dla zakładu dla Głuchoniemych i Niewidomych w Lublińcu z terminem wniesienia ofert do dnia 29. stycznia 30 r. o godzinie 11

Bliższe szczegóły przetargu podane są w Gazecie Urzędowej Województwa Sląskiego Nr. 3 oraz na tablicy Wydziału Robót Publicznych gmach Województwa IV. piętro w Katowicach.

Za Wojewodę:
Inż. Osiowski m. p.
za Naczelnika Wydziału Robót Publicznych.

5.

Ogłoszenie!

W tutejszym rejestrze Spółdzielni wpisano dzisiaj pod Nr. 70 przy Spółdzielni Bank Ludowy Spółdzielnia z nieograniczoną odpowiedzialnością w Szarleju, że przedmiotem Spółdzielni jest:

1. udzielanie kredytów w formie dyskonta weksli, pożyczek skryptowych, oraz rachunków bieżących i pożyczek, zabezpieczonych bądź hipotecznie, bądź przez poręczenie, bądź zastawem papierów wartościowych, wymienionych w punkcie 5 niniejszego paragrafu:
2. redyskont weksli;
3. przyjmowanie wkładów pieniężnych z prawem wydawania dowodow wkładowych imiennych, jednak bez prawa wydawania takich dowodów płatnych okazycielowi;
4. wydawanie przekazów, czeków i akredytyw oraź dokonywanie wypłat i wpłat w granicach Państwa z tem, że wykonywanie tych czynności dla niecżłonków uzależnione jest od przynależtości do związku rewizyjnego;
5. kupno i sprzedaż na rachunek własny, oraz na rachunek osób trzecich, papierów procentowych państwowych i samorządowych listów zastawnych, akcji central gospodarczych i przedsiębiorstw organizowanych przez Spółdzielnię i związki. lub centrale gospodarcze, oraz akcyj Banku Polskiego;
6. odbior wpłat na rachunek osób trzecich, inkaso weksli i dokumentów z tem, że wykonywanie tych czynności dla nieczlonków uzależnione jest od przynależności do związku rewizyjnego;
7. przyjmowanie subskrypcyj na pożyczki państwowe i komunalne, oraz na ackje przedsiębiorstw, o których mowa w punkcie 5, paragrafu niniejszego;
8. zastępstwo czynności ną rzecz Banku Polskiego i banków państwowych;
9. przyjmowanie do depozytu papierów wartościowych i innych walorów oraz wynajmowanie kasetek zabezpieczonych.
10. zakup i sprzedaż walut obcych;

Tarnowskie-Góry, dnia 21. listopada 1929 r.

Sąd Grodzki
(podpis nieczytelny)

Podpisana Kasa komunikuje niniejszem, że zatwierdzony przez Urząd Ubezpieczeń przy Starostwie w Świętochłowicach w dniu 10. XII. 29. L. U. 56/6 regulamin dla chorych znajduje się w posiadaniu Kasy i w płatniach takowej i na życzenie może takowy do wglądu być wydany.

Wielkie Hajduki, dnia 20. I. 1930 r.

Ogólno-Miejscowa Kasa Chorych
na powiat świętochłowicki
w Wielkich Hajdukach

L. dz. 358|30. (—) Kandora.

KOMUNIKATY

6.

Wydział Powiatowy.

Na posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 17. stycz. 1930 r. powzięto uchwałę dot. utworzenia związku celowego z gminy Szarlej i Brzozowice, dla utrzymania dokształcającej szkoły dla pracowników przemysłowych i handlowych w Szarleju oraz utworzenie związku celowego z gminy Lipiny, Chropaczowa i Łagiewnik dla budowy ośrodka zdrowia w Lipinach. Zezwolenia udzielono hucie „Bismark" w Wielkich Hajdukach na budowę kotłowni w hucie „Falwa", gazowni w Wielkich Hajdukach na nadbudowę komina, hucie Pokoju w Nowym Bytomiu na ustawienie nowej pompy turbinowej, hucie Guidotto w Chropaczowie na podwyższenie komina i Spółce Brackiej w Tarn. Górach na urządzenie kotłowni i budowę komina w lecznicy w Szarleju. - Następnie postanowiono ufundować 10 stypendjów po 600.-- zł. rocznie, płatnych w trzech ratach. Stypendjum przyznaje się studentom wyższych uczelni w Polsce pochodzących z powiatu świętochłowickiego, którzy winni wykazać się świadectwami szkolnemi co do postępów w nauce.

Powiatowa Komisja do badania cen w Świętochłowicach ustaliła na posiedzeniu dnia 22. I. 1930 r. następujące ceny orjentacyjne w detalu:

Mąka i pieczywo;

Chleb 70%	1 kg	42	groszy
mąka żytnia 70%	1 „	43	„
mąka pszenna 65%	1 „	72	„
bułki	92 gramy	10	„

Nabiał:

masło	1 kg	7.20	zł

OGŁOSZENIA

Druk K. Leksan, Świętochłowice